

Edice a materiály

L'AUTRE CHIEN

Scénář

Ludvík Šváb

- 1 – Muž u okna, za nímž je vidět zvichřené jasany. Muž zvedá hlavu.
- 2 – Měsíc v úplňku na temném nebi.
- 3 – Mužova tvář. Jeho oči hledí dolů.
- 4 – Muž shlíží k dolnímu rámu okna.
- 5 – Na okenním parapetu leží podnos, na něm vedle příboru talíř se dvěma smaženými vejci.
- 6 – Muž přemýslí, opět se dívá na nebe.
- 7 – Velký detail očí vzhlížejících k nebi.
- 8 – Úzký mrak jde přes měsíc, jako by jej přetínal (animovaný trik).
- 9 – Muž má stále zvednuté oči, bezděčně si poklepává ostřím nože na svůj dolní ret.
- 10 – Záběr shora na talíř. Do obrazu vniká nůž a vidlička.
- 11 – Ostří nože prořezává jedno z vajec. Vidlička nabírá polovinu vejce, zvedá ji ke kaše.
- 12 – Muž otvídá ústa a jí vejce.
- 13 – Kamera panoramuje vertikálně na mužovo polykající hrdlo.

Zatmívačka.

(1971)

V poslední letech jsem natočil několik filmů, které jsou v podstatě novými verzemi („remakes“) některých slavných nebo zajímavých kinematografických děl minulosti. Prvý z těchto mých filmů, OTT 71, je jakousi „undergroundovou“ aktualizací prvého z Edisonových filmů pro kinetoskop FRED OTT' SNEEZE z roku 1893. THE (FULLY CLOTHED) NUDE DESCENDING (AND ASCENDING) A STAIR polemizuje s Hans Richterovým filmovým provedením motivu Duchampova obrazu z roku 1913 ve filmu DREAMS THAT MONEY CAN BUY. Konečně THE WALTZ OF THE VAMPIRES je filmová smyčka („film loop“) inspirovaná pouze britským distribučním titulem pro jinak dost protivný americký film Romana Polańského THE FEARLESS VAMPIRE KILLERS.

L'AUTRE CHIEN je jakousi filmovou reinterpretací díla UN CHIEN ANDALOU Dalího a Buñuela z roku 1928 či přesněji řečeno jeho úvodní sekvence.

O měsíci v úplňku se v Čechách říká, že „svítí jako rybí oko“, a od rybího oka je jen krok k „voleskému oku“, což je jiná česká populární metafora pro smažené vejce. A tak

ILUMINACE

Ludvík Šváb: *L'autre chien*

Tři fotogramy z filmu Ludvíka Švába *L'autre chien* (1971)

Krása, která v původní verzi se stala obětí ničivé krutosti jakožto projevu vrcholné Svatosti, se zde prostřednictvím lingvistické transformace stává skutečně jedlou a její konzumace již není než jednou z bezvýznamných každodenních slastí. Co bylo včera patetické, je dnes již jen triviální.

Agresivita bude sarkastická, nebo nebude vůbec.